

Slut

...fortsättning följer...

Rupert och Gretas
första äventyr

Alva Kronkvist

Kristianstad, december 2006

1

Det var en gång en tomat som hete Greta. En dag var Greta ute på promenad. Då träffade hon en mycket stilig gurka vid namn Rupert. Rupert var en mycket rik och duktig gurkokat. Han hade fällt många skyldiga frukter och grönsaker och han hade även lyckats bevisa att flera var oskyldiga. Han var ganska berömd så Greta blev överväldigad när hon fick se honom komma vandrande i sin fina kostym medan han tittade på den trögt flytande senapsfloden.

- Ru-rupert, är det verkligen du? stammade Greta medan hon torkade svetten ur pannan.

- Självklart är det jag min sköna, sa Rupert och kysste Gretas hand.

- Vi kanske ska ta en promenad? sa Rupert på sitt förföriska sätt.

- Åh det skulle vara alldeles, alldeles underbart, utbrast Greta för hon visste att det vara många kvinnors högsta dröm att få gå en promenad. Hon visste också att han var singel för det hade hon hört sin bästa kompis kusin prata om. Gretas bästa kompis var Klara och hennes kusin hette Fanny. Men åter till berättelsen.

- Då kanske vi ska gå nu då. Sa Rupert och Greta nickade häftigt. Och så började dom gå längs den väldigt vackra och romantiska senapsfloden.

2

Greta och Rupert gick runt och pratade i över två timmar och båda hade väldigt trevligt. Greta fick veta att Ruperts favoritglass var potatisglass och Rupert viste nu att Gretas bästa film var ”Den hotfulla apelsinen”.

När det blev dags att gå åt varsitt håll så bytte dom telefonnummer, men Greta tvekade på att hon skulle våga ringa. Hon hade verkligen gillat Rupert fruktansvärt mycket, men hon var bara en ganska rund och vanlig tomat medan han var många unga damers dröm. Det skulle nog inte bli något av ett förhållande.

Men när hon steg på knäckebrödsbussen bestämde hon sej för att ringa Klara. Klara och Fanny älskade verkligen skvaller och dom skulle nog tycka att det här var något fruktansvärt roligt. Så hon ringde Klara.

- Hallå? sa Klara.

- Hej Klara, det är Greta. Du kan inte ana vad som har hänt...

3

Efter att ha berättat hela historien för Klara tre gånger och på den tiden blivit avbruten säkert minst tusen gånger så var Greta äntligen klar.

- Men det är klart att du måste ringa honom!! sa Klara.

25

- Åh Rupert jag vill inget annat hellre än att få bo med dej! säger Greta och så lutar hon sej fram mot Rupert och ger honom en lång, lycklig kyss. Nu är Gretas och Ruperts första äventyr snart över. Men många fler äventyr kommer att finnas i deras liv.

26

Efter ungefär en vecka har Greta flyttat in helt hos Rupert. Den mesta tiden brukar dom sitta i ett av vardagsrummen i en stor mörkröd soffa framför en öppen spis och bara prata.

- Nu när vi har flyttat ihop snäckan min så skulle vi kanske tänka på om vi skulle skaffa barn och gifta oss, sa Rupert.

- Kanske det, men nu orkar jag inte tänka så långt. Nu vill jag bara ta det lugnt.

Greta huttrar till och flyttar sej lite närmare Rupert. Hon tycker att det är lite konstigt att hon plötsligt började frysa, men tänker inte mr på det. Ingen av dom två förälskade grönsakerna märker skuggan som rör sej i trädgården. Skuggan som är på väg rakt in i deras liv...

23

Nu när alla visste att Greta och Rupert var ett par började dom träffas nästan varje dag. Dom bowlade, simmade, gick på bio eller gjorde något annat roligt. Dom blev bara mer kära och lyckliga för varje gång som dom träffades. Varje gång dom träffades brukade sluta med en kyss eller två. En dag ringde Rupert och undrade om Greta kunde koma till ett litet café som bara låg två kvarter bort från Gretas hus nu på en gång.

- Javisst, jag kommer strax, sa Greta till Rupert. Honom tyckte att Rupert lätt väldigt glad men också lite nervös på rösten så hon undrade vad det kunde vara. Hon kom snabbt iväg till det lilla mysiga caféet. Rupert och Greta satte sej vid ett litet bord efter att ha beställt var sin sockerbulle och varm choklad.

- Jo jag undrar om du skulle vilja flytta ihop med mej, sa Rupert väldigt nervöst.

24

Vad ska Greta svara? Hon gillar ju Rupert, men tycker hon att det är för tidigt att flytta ihop? Vill hon inte alls vara hans flickvän? Eller tycker hon att det är alldeles underbart? Svimmrar hon? Blir hon galen? Har hon vunnit en miljon på bingolotto?

- Men jag vill inte ringa honom i kväll. Jag lovar att om han inte har ringt innan klockan tre imorgon så ringer jag honom och bjuder han på fika.

- Jättebra! Tänk om du blir ihop med Rupert. Du vet väl att det är många tomaters dröm... sa Klara.

- Klart jag vet. Men kan inte du och Fanny komma hem till mej om en timme så kan jag berätta om ännu fler detaljer och så kan ni ge mej lite tips om hur jag ska bete mej om jag träffar honom igen.

- Ja och vi tar med oss några bra skönhetstidningar som "Gurkis" och några andra så kan du få ännu mer tips och så kan vi se om det står någonting om Rupert. Dom två ivriga flickorna bestämde att Fanny och Klara skulle komma hem till Greta om en timme och att dom då skulle ta med sej fika. Snart var Knäcke bussen framme och Klara steg av och gick hem. När hon kommit innanför dörren kollade hon om någon hade ringt för hennes föredrar brukade ringa till henne. Det var någon som hade ringt, men det var inte hennes föräldrar. Det var Rupert...

4

Det här kapitlet är ett sådant där jobbigt kapitel som kommer ibland när man vill veta vad som ska hända. Du vill förmodligen veta om Rupert har pratat in något meddelande och om han har gjort det så undrar du säkert vad som han säger i det. Kanske säger han att

han älskar henne, kanske säger han att han har en fru och tio barn och aldrig vill träffa Greta mer. Nu har jag nog fått tankarna att snurra i ditt huvud så du ska strax få läsa vidare. Om du inte redan har slutat läsa för att du blev så arg. Men då skulle du ju inte läsa detta...

5

Greta tryckte med darrande fingrar ner några siffror.
- Hej! Du har kommit till din telefonsvarare. Du har ett nytt meddelande. Tryck banan om du vill lyssna. Tryck aprikos om du vill radera det tryck ananas om du vill... Greta tryckte onödigt hårt på bananknappen.
- Hej det är Rupert. Jo det verkar nog lite fånigt att ringa redan efter en halvtimme, men jag kan helt enkelt inte sluta tänka på dej. Jag skulle vilja bjuda dej på middag i kväll. Även om du inte kan eller vill så kan du väl ringa. Om du inte hatar mej... Jo jag råkar också veta att det är förhandsvisning på ”Den hotfulla apelsinen 2” och alla tidningar väntar med spänning på vem jag ska ta med mej. Jag tycker att det skulle vara alldeles underbart om du ville gå med mej. Hej då.
Vad tänkte Greta? Ja det får du veta i nästa kapitel.

22

- Ja då tar vi och beställer det! sa Rupert och vinkade till sej en kypare och upprepade deras beställning. Sen började dom prata igen. Greta fattade inte att hon hade så lätt för att prata med Rupert. Dom pratade om filmen, om hur det var att vara kändis och lite om att dom faktiskt redan var ganska kära i varandra. I vanliga fall brukar det kännas som en evighet innan man får maten på en restaurang, särskilt när man är hungrig som Rupert och Greta var idag men dom hade så roligt så dom märkte knappt att maten hade kommit. När dom började äta var Greta nära på att svimma för det var så gott. Hon sa det till Rupert och han log stort mot henne. När dom hade ätit upp satt dom och pratade ganska länge. Efter en stund kom en kypare och frågade om dom ville ha något mer. Dom beställde in varsin kaffe och varsin chokladkaka. När dom tillslut var klara och hade betalt notan så skjutsade Rupert hem Greta. Han följde henne fram till dörren. Sen fik Greta en romantisk kyss.
- Vi måste träffas snart! Kan vi inte göra någonting imorgon? frågade Rupert.
- Jo, väldigt gärna. Jag har hört att det finns ett tivoli ganska nära härifrån. Ska vi gå på det? sa Greta.
- Ja det blir jätte bra. Jag hämtar dej här klockan ett. Och så gav han henne en puss på munnen innan han åkte iväg. En sak var säker. Både två var lika lyckliga.

och få barn? Det finns så många frågor och enda sättet att få veta svaret på dom är att läsa vidare...

21

När filmen var slut skyndade Rupert och Greta ut ur biografen så att inte några reportrar skulle hinna stoppa dom. Dom satte sej i limogurken och körde iväg.

- Jag vet en bra och fin restaurang som vi kan åka till. Det är inta alls långt härifrån, sa Rupert.

- Vad bra! utbrast Greta. För jag är fruktansvärt hungrig. Greta och Rupert kom snabbt fram till en väldigt fin restaurang som Greta aldrig skulle ens ha kollat på deras meny i vanliga fall. Dom gick in och blev snabbt placerade vid det mest romantiska och vackra bord i hela lokalen. Som tur var så satt dom ganska gömt också, för dom satt bakom en liten vägg. Dom fik varsin meny och börjad kolla.

- Ja sötnosen min, vad vill du ha? Vi ska kanske ta varsin portion oxfilé med bearnaisesås och stekt potatis och till det vitt vin?

- Det låter alldeles, alldeles underbart Rupert! sa Greta och log stort mott Rupert.

6

Greta flämtade till. Detta var ju som en riktig romantisk dejt. Och Rupert hade kommit ihåg att hon hade sagt att hon önskade över allt annat att få se ”Den hotfulla apelsinen” före alla andra.

Plötsligt slog det Greta att det alla skvallertidningar skulle tro att dom var ett par. Ville han det? Var det därför han hade bjudit ut henne? Ville han att dom skulle vara mer än bara vänner? Tankarna snurrade runt i Gretas huvud. En sak viste hon. Hon ville mer än gärna gå på bio med Rupert. Hon satte sej ner och tog djupa andetag. Efter fem minuter ringde hon Rupert.

- Hej det är Rupert!

- Hej Rupert det är Greta. Jo jag skulle vilja prata med dej om bio i kväll...

7

Rupert blev alldeles tyst i luren.

- Rupert, är du kvar? Frågade Greta oroligt.

- Ja, jag är kvar. Men det du sa, betyder det att du inte vill gå på bio med mej? undrade Rupert förskräckt.

Greta blev alldeles varm i kroppen och det kändes som om hon hade fjärilar i magen när hon fattade att det

han menade var att han väldigt gärna vill gå på bio med henne.

- Åh Rupert jag vill inget annat än att följa med dej på bio. Om du vill.

- Klart jag vill gå på bio med en flicka som är lika söt som en ängel och snällare än någon jag träfat tidigare. Av det berömmet började Greta rodna kraftigt.

- Men Greta, det är många tidningar som kommer vara där och dom kommer säkert fråga om vi är ihop. Jag har funderat på det här och jag undrar om du vill bli min flickvän. Greta höll på att svimma. Det var så mycket på en gång.

- Jag känner dej inte så mycket, men ändå har jag bara tänkt på dej denna timmen. Så som det känns nu vill jag absolut bli din flickvän, sa Greta. Hon stammade lite och hoppades att Rupert inte skulle kunna känna igenom telefonen hur rädd hon var.

- Bra! Filmen börjar klockan 18:00 och slutar 20:00, skulle du vilja gå på restaurang efter filmen med mej?

- Ja!

- Okej. Då hämtar jag dej 17:30. Kan jag få din adress?

Rupert fick Gretas adress och sen la dom på. Greta sate sej i sin bästa fåtölj och började tänka.

19

Greta och Rupert skyndade vidare och han precis sätta sej ner på sina platser innan dom släkte lamporna i salongen och det blev mörkt. Greta och Rupert fick ett dubbelsäte längst bak i mitten, det var dom bästa platserna i hela salongen. Filmen var exakt lika bra som Greta hade trott, till och med lite bättre. Den varade i varade i två timmar, men Greta tyckte att det kändes som om den bara var tio minuter lång. Fast att det var premiären av hennes favorit film så var hon inte så koncentrerad av filmen. Hon kollade mycket på Rupert och blev varm inom sej varje gång hon såg att han kollade på henne. Hon tänkte också på att nu visste landets största skvallertidning att dom var ihop, så imorgon skulle alla veta det.

20

Vad kommer hända när filmen är slut? Rupert och Greta skulle ju gå på restaurang. Vill Rupert fortfarande det? Och vad skulle hända efter deras dejt? Skulle dom fortsätta att träffas? Vad skulle hända när allmänheten fik reda på att dom var ihop? Skulle Greta bli förföljd av galna tjejer som är jätte kära i Rupert? Skulle dom få vara med i TV? Skulle dom gifta sej

fotograferna. Men plötsligt kom det fram springande en reporter från Gurkis.

- Åh, Rupert skulle jag kunna få ställa bara en liten fråga?
- Självklart! sa Rupert och log sitt charmiga leende
- Är det där din flickvän? frågade reportern och både Greta och Rupert stelnade till.

18

Rupert hade slutat att le, men så sken han upp igen.

- Ja det är hon faktiskt. Jag har hittat den vackraste flickan i världen. Greta rodnade lite.
- Får jag skriva det på förstasidan? frågade reportern.
- Bryr du dej om mitt svar? frågade Rupert lite retsamt. Greta fattade att Rupert nog många gånger hade blivit intervjuad av denna reportern.
- Nej faktiskt inte, sa reportern och log stort. Då skriver jag det så att alla vet om det imorgon. Lycka till med kärleken.
- Tack så mycket Astrid, men så som du jobbar vill du väl helst att vi ska ha många skandaler framför oss. Astrid skrattade lite.
- Men nu är det nog bäst att ni går till er biograf, annars kanske ni missar början på filmen. Sa Astrid.
- Ja det är nog bäst, sa Rupert.

8

Här är ett till onödigt kapitel som jag bara har med för att det ska bli fler kapitel. Du kommer att märka att ungefär vart fjärde kapitel är ett sådant här onödigt, förargande kapitel som jag bara har med för att det ska bli många kapitel. Men detta kapitlet är ju inte lika elakt placerat som det föra. Det är faktiskt väldigt kul att skriva detta kapitlet när man tänker på hur arga alla som läser detta kapitlet kanske blir! Men nu ska du snart få veta vad som hände efter att Greta hade satt sej i sin bästa fåtölj. Kanske kommer det ett jätte stort monster och äter upp henne. Kanske ringer telefonen och någon från Banan TV säger att hon har vunnit en miljard kronor. Eller så händer det ingenting...

9

Riiiiiiing. Greta satte sej tvärt upp. Hon måste ha somnat. Hon skulle just sätta sej bekvämt när det hördes ett ljud igen. Riiiiiiing. Vad kunde det vara? Plötsligt slog det Greta att det var hennes egen ringklocka. Nu blev hon förfärad. Vem kunde det vara som ringde på hennes dörr? Hon hade hört talas om tjuvar som knackade på dörren och sen hotade sina offer med pistol eller något annat vapen. Greta tog en

kniv i ena handen och en telefon i andra. Hon öppnade försiktigt dörren. Det var...

10

Det var Klara och Fanny! Efter allt som hade hänt så hade hon alldeles glömt att dom två skulle komma. Dom såg chockade ut över att hon höll en vass kniv i handen.

- Förlåt, mumlade Greta. Jag hade glömt att ni skulle komma så jag hade somnat i en fåtölj och när jag vaknade fick jag för mej att ni två var tjuvar. Men kom in. Jag har en väldigt stor nyhet att berätta för er. När dom treflickorna hade satt sej ner i Gretas stora, mjuka soffå började hon berätta om hennes och Ruperts telefon samtal. Först trodde inte Klara och Fanny att Greta talade sanning, men dom viste att hon inte brukade ljuga så ganska snart trodde dom båda mycket upphetsade flickorna Greta.

- Så du ska inte bara på en dejt med Rupert, du är även ihop med honom!! skrek dom båda kusinerna i munnen på varandra.

- Precis, sa Greta nästan lika upphetsat. Det brukade nästan alltid vara Fanny, ibland Klara men aldrig Greta som fick uppmärksamhet för sin pojkvän.

16

Ett till onödigt kapitel. För nu vill du nog veta vad som ska hända. Ska Gretas kväll sluta med en romantisk kyss, eller inte? Du hoppas nog på det och jag kan säga att chanserna är väldigt stora, men chanserna är lika stora att dejten lutar i en katastrof och att Greta tar bussen gråtande hem. Du får väll se...

17

Limogurken gick ganska snabbt. Men ändå hann Greta och Rupert prata lite. Och dom pratade om allt mellan himmel och jord. Greta märkte att hon hade fruktansvärt lätt att prata med Rupert och hur rolig han var. Han berättade massor med roliga historier om dumma tomater och snåla gurkor och Greta tyckte bara att dom var roliga. I vanliga fall brukade hon tycka att dom var dumma, tråkiga och elaka men det var en helt annan känsla när Rupert berättade dom. Greta tyckte att det bara kändes som om dom åkt i en minut, men det hade tagit exakt tjugoen minuter. Dom kom i alldeles lagom tid och slapp dom flesta

- Jag lovar! Hej då!
- Lycka till! Hej då! Och så gick dom båda tjejerna iväg. Greta var väldigt nervös, men hon satte sej ner vid köksbordet och tog det lite lugnt. Plötsligt ringde det på dörrklockan.

15

Greta gick snabbt fram till dörren. Innan hon öppnade kollade hon sej i hallspegeln. Skulle Rupert kunna igen henne? Det gjorde hon knappt själv. Hon öppnade dörren.

- Hej! sa Rupert. Vad vacker du är! Greta rodnade lite.
- Hej och tack Rupert. Du är också väldigt stillig. Greta märkte att Rupert hade ansträngt sej för att vara fin. Det blev hon väldigt smickrad över.
- Ja, vi skulle kanske åka direkt, sa Rupert. Jag har parkerat min bil en liten bit bort för jag hittade inte riktigt och det var så svårt att köra på dom smala gatorna. Är det okej? Rupert såg så ledsen ut att Greta blev lite förtvivlad.
- Det är helt okej. Jag brukar gå till busshållplatsen varje dag och det är ganska långt.
- Vad bra. Då går vi! Och så gick Rupert och Greta iväg Rupert hade bara ställt sin bil ett kvarter bort. Men Greta blev helt chokad när hon såg den. Det var en äkta limogurk! Rupert höll upp dörren åt Greta och satte sej ner sen. Och sen körde han!

- Men herre gurka! Klockan är ju halv fyra! Vi har massor att göra. Bäst att sätta igång direkt, utbrast plötsligt Fanny.
- Vadå ”massor att göra”? Det är ju en hel timme tills han ska komma. Jag ska duscha och byta kläder, men det går ju snabbt. Så vad är det som vi ska göra som tar så lång tid.
- Vi ska göra dej alldeles underbart vacker! sa Klara och Fanny i kör.

11

- Ska ni hjälpa mej att sminka mej? frågade Greta.
- Det och mycket mer, sa Klara.
- Åh, tack vad ni är snälla. Man vad ska jag ge er för att ni gör detta för mej?
- En detaljerad beskrivning av vad du och Rupert har gjort, pratat om och allt annat. Bäst vi sätter igång. Jag tror att först så tar du ett bad medan jag och Klara går hem och hämtar kläder, smink och andra saker. Använd ditt bästa schampo och balsam. Försök stanna tills jag och Klara kommer tillbaks, det tar ju bara ungefär tio minuter att gå fram och tillbaka, men det tar nog lite extra lång tid eftersom vi ska hitta grejer också. Ta med en bok ner i badet! Är det okej? Frågade Fanny.
- Javisst! Svarade Greta.
- Då sätter vi igång!

12

Här kommer ett till onödigt kapitel. Fast detta kapitlet kom inte när det var så jättespännande. Men nu kommer Greta att vara ensam hemma. Tänk om det kommer hem någon knäpp mördar sallad och knivhugger henne. Men det kanske du inte tror. Du kanske tror att jag bara hittar på saker för att skrämma upp dej. Då ska jag be om att få tala om att det är precis det jag gör! Oj då det skulle jag inte ha sagt... Ja, ja det är väl bäst att du får veta hur det gick.

13

Greta tog ett ganska långt och skönt bad. Hon hade precis gått upp och lindat in sej i sitt aprikosfärgade badlakan när Fanny och Klara kom.

- Vad bra att du är klar! Sa Klara. Sätt dej ned så ska jag och Fanny torka ditt hår. Greta satte sig ner i sin skönaste stol. Klara och Fanny lindade några badlakan (alla var rosa) runt Greta för att hon inte skulle få massor blöt vatten ner rinnandes på sig. Greta njöt väldigt mycket när Fanny torkade hennes hår. Sen fick hon en ansiktsmask och medan den verkade filade

Fanny och Klara Gretas naglar och målade dom längstut med vitlöksnagellack, så det såg ut som hon hade stora nagelband. Dom gjorde lite andra behandlingar som Greta inte märkte.

- Jaha, då var det tråkiga över. Nu ska vi göra det roligaste! utbrast Fanny. Både Fanny och Klara slutade genast med det dom gjorde.
- Vad pratar ni om? frågade Greta förvirrat.
- Nu ska vi välja kläder, skor, smycken och smink! sa båda i kör.

14

Dom två kusinerna hade rätt. Det var fruktansvärt roligt att välja kläder och tillbehör. Greta fick ett blusblått linne utan armar, en blek jeanskjol, vita små och söta klackskor, diamantöronhängen och halsband, en vit handväska med pärlor på och matchande smink. Fanny och Klara fixade också till Gretas hår så det såg coolt ut. Nu var det bara några minuter kvar tills Rupert skulle komma!

- Åh, jag är så nervös, sa Greta.
- Jag lovar att han kommer att tycka att du är väldigt vacker Och även om han inte gör det så gillar han dej, för annars så hade han inte bjudit ut dej så snabbt, lovade Klara.
- Vi går nu. Kom ihåg att du måste ringa oss och berätta hur det gick när du kommer hem, sa Fanny.